

de være til Stede der, men manglede Reder, saa de havde ganske vist ikke ynglet. Efterhaanden bygges der imidlertid flere og flere Reder til dem, og de udbrede sig i en ubetaalelig Grad. Den omtalte Samling af Storke opholdt sig i den paagældende Egn saa at sige hele Sommeren, hvoraf Følgen var, at Eggen var saa at sige kemisk rensed for Lærkereder, Agerhønseder og Tillæg af Hårer. Storken tager alt, hvad den kan overkomme af den Slags, og dersom man fuldstændig strøg den af Jagtloven, vilde der ikke ske nogen Skade, for det danske Folk skal nok alligevel bevare Storken. Men det synes mig at gaa for vidt, hvis det er Tilfældet, hvad jeg har set oplyst i et Blad i Aar, at der i Jylland fandtes en Præstegaard, tror jeg, det var, paa hvilken der fandtes 25 Storkereder. Hvis hvert Par Storke nu faar 3 Unger, er det 5 Storke til hver Rede, altsaa i det hele 125 Storke paa denne ene Gaard. Det er dog at drive Kærligheden lidt for vidt, og det gaar, som sagt, i allerhøjeste Grad ud over de Fugle, der ere til Nytte for Befolkningen, baade til Forbrug og paa anden Maade; navnlig henviser jeg til Lærken, som udryddes aldeles, naar Storkene tiltage i Antal, og Storken gør ogsaa stor Skade for Fiskeriet. Der er hentydet til Engvandingsanlæg som medvirkende til en Formindskelse af Fiskebestanden. Det er rigtigt. Men overalt, hvor man ved mindre Bækkeløb laver Vandingskanaler, bliver Bækkeløbet nedenfor lavere og mindre rivende; Fiskene kunne vanskelig dække sig, og Storken kan da følge hele Bækkeløbet og fange Fiskene. Jeg kan derfor ikke nægte, at trods al Pietet for denne udmærkede Fugl vilde jeg dog ønske, at Jagtloven lod den være i Fred og ikke beskæftigede sig med den. Til den ærede første Taler vil jeg i Sammenhæng hermed udtale, at blandt alle farlige Jægere — de tobenede og de firbenede — tror jeg nok, at Katten er den farligste netop for vore Smaaafugle eller rettere for hele Fugleverdenen. Det er sagt, at det er Hareunger eller Rotter, den tager ude i Marken, det tror jeg ikke, men derimod er det sikkert, at den tager alt, hvad der findes af Fuglevildt i Marken og ikke blot, hvad

der findes der, men ogsaa de Fugle, der findes i Træerne. At der slet ingen Smaaafugle findes i Nærheden af vore Boliger, det er just paa Grund af det overhaandtagende Kattehold, der finder Sted her i Landet. Maa jeg i Modsætning til en tidligere æret Taler nævne, at det vilde være meget forkert, om vi satte Tiden for Jagtens Begyndelse paa Harer og Agerhøns samtidig. Hvis en gaar hen og overtræder Jagtloven og skyder en Hare af en Fejltagelse, idet han tror, at det er en Agerhøne, han skyder, saa have vi da heldigvis en saa udmærket Politøvrihed her i Landet, at vedkommende kan findes og straffes. Derimod mener jeg nok, at der kunde være mere Grund til at gøre en Forandring med Hensyn til Fredningstiden for Harer, saa at man først gav Tilladelse til at skyde dem paa en senere Tid; thi paa den Tid, man nu maa begynde at skyde Haren, er den alt for let at komme nær. Den, der gaar paa Jagt efter Haren, gaar i Frygt for, at hans Nabo skal skyde en Hare mere end han, og derfor skyder enhver alt, hvad han kan overkomme, og det gaar da just ud over de vigtigste Forplantere af Harebestanden, nemlig „Sætterne“. Ved at vente noget længere vilde Harerne være dygtigere til at undgaa Jægeren. Derimod burde man udstrække Tiden, i hvilken man har Ret til at skyde Haren, noget. Dersom man f. Eks. udsatte Jagtens Begyndelse til 1ste Oktober, og derimod gav Lov til at skyde Haren til midt i Januar, tror jeg, man vilde gavne Jagtbestanden af Harer meget betydeligt og gavne Jægerne; thi nu er det saaledes, at paa Grund af, at man kappes om at skyde det mest mulige af dette Dyr, som paa det Tidspunkt, da Jagten begynder, let kan skydes, saa bortskydes Mængder af dem, samtidig med at der kommer store Masser af dem hertil fra Udlandet. Ja, man har set, hvorledes Masser af Harer af denne Grund raadne op paa Stationerne, og det kan dog ikke være til Nytte for nogen som helst. Tværtimod, det vilde forøge Værdien af Jagten, naar man blev tvungen til at begynde Jagten paa Harer noget senere og gav Lov til at skyde dem noget længere i den Tid, den har Værdi. Det vilde være til Gavn for alle Jægere, baade for dem, der have